

ПРИСТУП ТЕМИ СИМПОЗИЈУМА

За тему научног скупа *ПОСТСТРУКТУРАЛИСТИЧКА НАУКА О МУЗИЦИ* изабран је специфичан, вишезначан и теоријски отворен однос музикологије и етномузикологије са фамилијама, системима и праксама 'теоретизација' названих *постструктурализам*. У југословенској култури од раних 70-их година појаве постструктурализма су успостављане у више *теоријских шаласа* у распону од филозофске интерпретације постструктурализма преко књижевно-теоријског, филмског и ликовног постструктурализма до музиколошког постструктурализма који је представљен овим научним скупом и овом публикацијом. Однос према постструктурализму као отвореној фамилији теоријских интерпретативних приступа уметности, култури, друштву и самој теорији (као метатеорији и критици метатеорије) постаје за музикологију и етномузикологију карактеристичан током касних 80-их и 90-их година рецепцијом француског структурализма, постструктурализма, теоријске психоанализе и постмодерних теорија културе.

Приступи постструктурализму на Катедри за музикологију и етномузикологију Факултета музичке уметности у Београду су усмерени ка повезивању конститутивних 'објективистичких' студија и анализе у традицији европске музикологије са 'трансгресивним' постструктуралистичким интерпретативним моделима, односно, усмерени су ка повезивању теренског и емпиријског етномузиколошког рада са 'новим теоријским' интерпретативним моделима. На карактеристичан и еклектичан начин повезан је формализам аналитичког приступа музичи са антиформализмом интерпретајским расправама модела теоријско-научног предочавања музике и, затим, конститутивним дискурсима актуелне постмодерне музике. На симпозијуму су третиране следеће групе проблема:

(I) питања 'научне' и 'теоријске' контекстуализације и деконтекстуализације:

- расправа структуралних и системских контекстуализација музикологије као аналитичког и интерпретативног поретка модела – Мирјана Веселиновић-Хофман,
- расправа статуса музикологије у односу на макропарадигме модерне и постмодерне културе, уметности и теорије – Марија Масникоса,

- расправе односа дискурзивних институција музикологије, филозофије музике и друштвених наука – Мишко Шуваковић.

(II) питања културе, рода и *светла технике*:

- расправе системских односа музике, плеса и културе у обредној практици – Оливера Васић,
- преиспитивање статуса 'улоге' жене у српској вокалној традицији – Димитрије Големовић,
- расправа музиколошких идентитета и интерпретација са становишта постмодерних теорија технокултуре – Весна Микић.

(III) питања историје, културе и идеологије музике

- примена лакановске теорије *Другог* на поетику опере – Татјана Марковић,
- идеолошке и културолошке расправе о српској црквеној музичи романтичарског доба – Ивана Перковић, и
- пројектовања могућих 'нових' приступа интерпретацијама романтичарске музике – Соња Маринковић.

M. Шуваковић